

2 Murhellinen 25

Grö-Wirsi,

Koska

Piika Paimion Pitäjältä ja
Loven kylältä,

Helena Jacobin tytär,

Koska

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon nurmella,

Parhan nuorudens iän kukoistuksen ajalla
mestattin,

Sinä 16 p. Heinä-Kuusa vuonna 1764,

Johonga hän itzensä niinkuin katuwainen
syndinen sydämmellisellä synnin tunnolla.

Ta

Turwamisella Wapahujan Jesuren kal-
liseen ansioon walmisti.

Kaikille suruttomille, pramaille ja haurel-
lista elämäkerta harjoitawaisille waroituxeni.

Sen wainajan oman anomisen jälkeen

Kokoonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

D u l u s a , 1839.

Präntätty G. G. Barckin tykönä.

W. K. D! Jesu Christe wiatoin ic.

D! Jumal' ole armoinen: Mä sängen
suuri syndinen Dlen juur julmast elänht,
Sielun ja Ruumin lykänyt.

2. Minian alammaisehen Helwetin suden
etehen Se häiyy hengi wietтели, Lihan ja
weren petteli.

3. So osan neljättä vuotta Wiritin wi-
han walkia Mä nuorun ikä ubraisin per-
feleill mailma seuraisin.

4. Tääll juorin heidän kansansa Häiys
ja ilkiäs halusa Näin höt ja päiwät kulu-
tin Jumalan Armo tuhlaisin.

5. Ett luowuin pojes hywästä Siit'
taiwallifest Jesusta Hänen Tawarans
haaskaisin Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähden kariin kahleisiin Sielun
ja ruumin siteisiin Tangix mä joudun o-
lemaan Pirun ja mailman linnahaan.

7. Tääl' Isä minun kiini sai Nyht wasta
tunsin hänen tain; Kuinlaina huusi peräni:
Kuhungas juoret lapseni?

8. Voi; kukaast sun nyt pelastaa, Hel-
wetin pimiäst tornista? Siis rukoil Poikaan
JEsusta, Sit teurax tehty Karikaa.

9. Ah! Riitos Jsan rakkani, Sun neu-
wos edest, apuni, Ett' sydämes niin
lämbeni Mun kuolen korjan puoleni.

10. Nyt fangi minä waiwainen Sun
Poikas ansion turwaillen; Jongas mull
annoit aldixi, Syndeini marox täyderi.

11. O! minun rakas Jsäni Lepyy ja
fowi kansani, Sä armo olet luvannut,
Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauxen päälle, niin JEsus
on Sowittajani, Hän kuoli tähden Gol-
gathas Siin murha-laxos kauhias.

13. Sentähden olen iloisan, Sisällifesti
sielusan; Waick' ulkonaisell muodolla, Mun
shyn on alas kaarella.

14. Mut' JEsuxeni armosta En epäil',
Hengi todistaa, Ett olen armon tunnosa,
Eh' ruumin kuole raudoisa.

* * *

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun' ja
tuttun huoliko, Muutt Christi weljen, sifa-
ren, Ett hiwott' on kirwehen.

16. Sill' minun mielen', menoni, Tah-
ton, ajatus, haluni, Pois täald' on kää-
ty Taiwaseen, Jesuxen illon ijaiseen.

* * *

17. Ah! wielä, soisin todella: Ets woisit,

minu kuunella, O! mies sä raukka heku-
man, Sun kauttas trapull astuman.

18. Mun täyty anda fidotta, Silmäni
kiini niwotta, nyh kirwen alle taipuman,
Ja waston luondo kuoleman.

19. Ah! minä huokan toiwotan, Siis
HERRA Jumal Taimahan, Andakon katu-
muren full, Sun oman syndeis tähden tull.

20. Pääll sydämmes haurellisen Saat-
takon piston murhen sen, Ettäs tääll armon
ajasa, Ja et helwetin waiwasa.

21. Ilkeyttä nyh itkisit, Perkelen lädest
pääsifit, Mäit' muistutan full todesta, Ah!
ehi, rukoill' JESusta.

* * *

22. Viel ennen kuin mä kumaran,
Shen kuoleman ojennan Nuorukatset teil'
ilmoitan, Pojill ja piikoill muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun
peräsäni julmasti Synnissä rietais eläkö, Ja
helwetihin riendatö.

24. Waan palaitkat jo juorusta, Helwetin
tulen kohusta, rippukat hartast HERRasa,
Nuoruden ajan waarasa.

* * *

25. O! Isät! äitit rakkaat, Muutt' pal-
kollisten haldiat, Rakokat perään tarkasti,
Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos ihe teif' on olewa, Sydämmes
Sielus, tunnosa, Ensiri synnin katumus,
Sir' toiser' Hengen hallitus.

27. Ett HERran käskyn jälkeen sitt,
Heill esimerkix taidaisit, Niin höt ja päiwät
kuluta, Ett taiwaas saisit iloista.

28. Ah JESus ihe neuwokon, Zeit'
hengellänsä walaiskon, Ett tundosanne
tundemaan Ja Henges ihe uskomaan.

29. Tulisitte sen huomaman, Kuing' perkel
wiekas lummomaan, On sukkela sill tawalla
Kuin naurun leikill jutellan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Parhanne
päälle panette, Ain rukouris HERrasa,
Niin sielunne rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänä, Sa wälttä
wihan liekkiä, Mutt' osalliset oletta Syn-
neistä, joit he harjoittaa.

* * *

32. Viel' te mun Isän, Äitini, Weljen,
Sisaren, Sukuni, Älkät tästedes murhella
ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähden ihen sulloko, Ja sydän-
dänne rundoko; Andakat HERran hallusa,
Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! rukoilkat te Sumala, Kaikki
muut samall tawalla, Sill koko mailm'
pahudes, On hengellises huorudes.

35. Josa minä ih' waiwainen, Glännyt
olen syndinen, jong tähden teitä muistutan,
Mun askeleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sydämmen
ol' ylpiä, Se ensin mun sai koreuteen, Ja
liha sitte huorutteen.

37. Näit en poisjätä todella, Waan täythy teille lawolla, Nuorukaiset nyt sanella: Näist lakaitat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaikki ne paikat kauhista, Sois olet' synnis elänet, Ja himojanne totellet.

39. Ah! kuinga wieras, kamala, On satan monell tavalla, Kuin syndistä tääll talutta, ain päästä, käsist' jalwosta.

40. Silloin kuin muolla juorette. Eli kuin Kirkkon tulett, Niin ombi hänen objansa, Teil' hiuris, korwis, ohisa.

41. Ne perkelen on krimunsa, Ja kyllä koriat suisensa, Soilla hän aja iloisest, wie helwettin kyll köyhäisest.

42. Kaikkia niitä johdatta kuin päällens ilman tarwetta, Koreun tähden panewat, Ja mailma taka ajawat.

* * *

43. Mä wielä köyhä ihminen, Ja Linnan fangi syndinen; Muistutan muille fangeille, Kahleis Linnois olewille:

44. Ah! älkät kauwan salliko, Sundonne palwaa andako, Waan nöhryttäkät isenne Ja tunnustakaat syndinne.

45. Andakat kunnia Jumalall, Synnin ja pirun woittajall, sanokat niin HCRalle, Jesurell' Isän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu, naulit, ruoskittu; Wiatoin fangi Jesu Christ, Pääst Sielun synni sitehist.

47. Meit' wiallisi fangeja, Kuin sywii,
kuumi kaiwoja, Nlemme kyllä kaiwanet
Sielun helwettin wiettelet.

48. Sill' ei ole ketän autuaxi wiel, Eik'
fangia myös auta tääll', Kuin hlänmielinen
tunnustaa, ja wastoin tahtons julistaa.

49. Syndins oikeun edesä Ja lihan
päälle-käydesä, Ja todistajain kautta niin
Waaditaan tunnustaman syhn.

50. Se kuin niin täsä tilasa kuole, ei
ole armosa? Eik' nöyräst ehi JEsusta, Ei
suingan Händä nähdä saa.

51. Nutt' ne on fangit oikiat Jotk'
oikein syndins tundewat, Kuin JESKran
Armost hengestä, Ja ise mielest hywästä.

52. Sydämmestänsä katumat, Ja kohda-
stansa puhuwat, Ei kaunistel', Eik' estele,
Eik' pahutansa peittele.

53. Ei todistajan toista sitt' Tarwize,
Mutta khynelet' Wuodatta wilpittömästi,
Ja ander anno nöyrästi.

54. Näin Laki syndist ajele, Ja Ewan-
gelium huutelee, JEsuren Ansioo auttamaan
Sumalan armon turwamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta, Niille
kuin syndins tunnustaa; Ei peljätä heit' kuo-
lema, JEsuren Weru wirwoitta.

* * *

56. Nytt olen päiwän päättellyt, Ja
teidän hywäst jätellyt; Rukoilen vielä
Sumala! Sido niin perkel kahleilla.

57. Ettei hän enä riivaisi, Ja helwet-
tihin kandaisi, Niin suuris joukos monia,
Miehen ja waimon-puolia.

58. Kuin kaikkis paikois juorewat
höt ja päiwät pauhawat, Hengelläs Jesu
palautta, Ja synnin teistä lakautta.

59. O! Jesu rauhan Ruhtinas, Sinua
ain' meidän Kuningas Suo Rauha kaikell
Kansalle Siunaus onni Laille.

60. Viel ylimmäinen Nappimme! O!
Jesu hywä Paimen sä! Ann Henges Alla
Paimenill', Täällä Seurakundaas kaikewill.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset, Glawät,
kuollet kappalet. Kolminaisudel Korkea
Ylistys kiitos kunnia.

62. Tuokat alati lakkamat' Täällä ja
Taiwaas loppumat, Tyhös Neuwons owat
korkiat, Salatut, Duomions oikiat.
